

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! **הללויה!**

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש גם לרפואת הילדה
הודיה בת עינת חנה
יהי רצון שיבטל ה' מעליה כל גזירות
קשות ורעות וישלח לה לאלתר רפואה
שלימה לכל אבריה וגידיה ויחדש כנשר
נעוריה ויזכו הוריה לראות בחופתה
בטובות ובנעימים אמן!

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,041

אדהבת

לישיר אלה

לקח פרשת "ויצא" תשפ"ב. כך זוכים לעושר מופלג!!!

אותם שנרשמו מראש לעבור למחנה אחר, הועלו על הרכבים, תחת פיקוח מדוקדק של המשטרה הצבאית האמריקנית. הפליטים תמחו איש אל רעהו במשך השעות הראשונות של טלטלת הנסיעה, אנה פניהם מועדות. באמצע הדרך גילו להם השוטרים הצבאיים את הסוד הכמוס: נשיא ארצות הברית הכריז כי לא יתכן שהרוצחים יתענגו במלונות הפאר ואילו שארית הפליטה של קורבנותיהם תתגלגל בצריפי מחנות ההשמדה! על כן - בישרו השוטרים - נוסעים אתם אל באדגסטין, עיר מרפא ונופש נודעת על הרי האלפים המושלגים והנישאים! שם גם מעינות מרפא חמים שטבעם יצא בכל העולם. גלגל חמה החל משתפל כלפי מערב וניחוחות שבת התקרבו. אך שעות ספורות נותרו עד היכנס השבת. ראשי חבורת החרדים פתחו בהתייעצות, כיצד לקדם פני שבת המלכה. "עלינו להפסיק את המסע טרם היכנס השבת!" נשמע הקול. "קדושתה קודמת להכל". "אכן!" ענו האחרים, "ברם תנו את דעתכם שאין ניתן להישאר כאן בכפר בין הגויים יממה שלמה ללא מזון ומחיה וארוחה חמה, בשעה שאנו כה חלושים ועל סף אפיסת כוחות!" היו כאלו שהמשיכו את הנסיעה, אלא נמצא מיעוט שבמיעוט מקרב קבוצת החרדים שניגשו אפוא אל מפקד כוח המשטרה, בינהם חסידים מורמים מעם אשר התגלו במהלך השעות כרמי מעלה, ה"ה הרב אהרנסון והרב מנס - והודיעו חד משמעית: "בעוד שעות אחדות נכנסת השבת, קבוצת היהודים החרדים לא תיסע בשום פנים ואופן מאוחר יותר משעה טרם כניסת השבת, מתבקש אפוא לסגור אותנו בכפר כלשהו על אם הדרך עד לצאת השבת!"

הפליטים נוכחו לדעת כי בקשתם נפלה על אוזן ערלה, "יהיה מה שיהיה, בעוד שעה נרד מהמשאיות ונשובות תחת כיפת השמים! שום אזהרה לא תרתיענו!" אמרו בקול רם ובנחישות. המפקד התקשר אל המטה הראשי, לדעת מה ייעשה בסרבנים. על פי הצו מגובה עצר את השיירה ליד כפר קרוב והודיע: "מי שחפץ בכך, יוכל לרדת ולשוב כאן".

יותר ממאה איש החליטו למסור נפש למען קדושת השבת. הם ירדו מהמשאיות, בלא שהיתה אף פרוסת לחם בכליהם. מלכות שבת השתררה, עשרת המניינים פצחו בתפילת מנחה בהתרוממות הנפש וברגשי גיל, על אשר עמדו בנסיון שלא לחלל את השבת באונס ולא שעו לפיתויי ואיומי המפקד. יהודים נפלאים אלו העידו שמעולם לא חוו עונג שבת ועונג עילאי שכזה. אומנם לא היה להם דגים ובשר ואף לא יין לקידוש, אך ליבם הוצף בשמחה מיד כשאמרו בקבלת שבת: "בואי כלה שבת מלכתא".

במשך כל ליל השבת ולמחרת, השיירה לא פסקה מפייהם והעונג לא מש מליבם ויתירה מזאת, כל דמויי הוד אלו זכו לעלות לארץ ולהקים משפחות לתפארת עם ישראל. וה' יזכנו לעונג שבת אמיתי ומוחשי, ובמהירה דידן יראו עינינו וישמח לבנו בביאת משיח צדקנו ובבנין בית מקדשנו ותפארתנו, אמן ואמן!!!

בפרשתינו מספרת תורתנו הקדושה בהרחבה אודות ההצלחה הגדולה של יעקב אבינו ע"ה, הן י"ב שבטים שחנן אותו ה' והן בהצלחה כלכלית עצומה, עד שנאמר עליו: "וַיִּפְרֹץ הָאִישׁ מְאֹד וַיְהִי לוֹ צֹאן רְבֹת וּשְׂפָחוֹת וְעֶבְדִים וְגַמְלִים וְחֻמְרִים". איך? מדוע הוא זכה לכך? והיותר מכל: **דווקא הוא זכה שממנו יצא עם ישראל, שנים עשר שבטים. למה?**

התשובה אחת היא: אמונתו ובטחונו בה' יתברך לא ידעה גבולות. רבים טועים בהבנתם שאת מזמור קכ"א בתהילים כתב דוד המלך ע"ה, ולא הוא! את המזמור הזה כתב ואמר יעקב אבינו ע"ה. בזמן שאלפיו רדף אחריו כדי לרוצחו, נשא יעקב אבינו את עיניו לשמים ואמר: "עזרי מעם ה' עושה שמים וארץ". ללא הורים וללא שום עזרה גשמית, רק בכח בטחונו בבורא עולם זכה יעקב אבינו וקיבל את כל הטוב הכתוב בפרשתינו. גם אנחנו יכולים לזכות בכל משאלות לבנו, רק עלינו להוכיח אמונה ובטחון מוחלט באלוקינו.

אחת ההוכחות הנצחיות ניצבת במצוות "עונג-שבת", אדם שמצליח להסיח דעתו מכל צרותיו וטרדותיו ומענג את השבת **מאוד**, מבטל ומסלק מעל עצמו את כל הצרות כולן וה' מיד מושיעו וחונן אותו בכל משאלות לבו, לכן אמרו חכמינו זכרונם לברכה: "כל המענג את השבת נותנים לו משאלות ליבו", כיוון שמטבע הדברים כל אדם יש בליבו דאגה כזאת ואחרת, וכשמתאמץ לשכוח מכל הדאגות ולענג את **יום השבת**, זוכה שה' יסיר את הדאגה מליבו **לצמיתות**. ברצוני לכתוב מעט אודות אחד המרכיבים העיקריים שבועונג שבת, הלא הן **"זמירות-השבת"**.

חכמינו זכרונם לברכה, הפליגו מאוד במעלת השירה וזמרה בסעודות השבת, וכבר כתב **היעב"ץ** בסידורו: "כן דרך ישראל, בשעה שאוכלין ושותין ושומחין, עוסקין בשירות ותשבחות. וכל דברי הזמירות לשבת לקוחים מפסוקי תנ"ך ואגדות והשי"ס וזוהר ומדרשים מענין שבת, והאומרם מביא טובה לעולם וה' דבק בו ומקשיב לקולו ומתרצה ומקיים העולם שלא יחרב.

ב"ספר הישר" **לרבינו תם** כתוב: "**סימן לאוהב - ששמח בשמחת אהובו**". ואמר הרה"ק בעל "יסוד העבודה" מסלונים זי"ע, שיום השבת הוא כביכול זמן שמחה אצל הקב"ה, ולכן שמחה לשמור בו, **ובפרט בזמן אמירת השירות והתשבחות**. כדברים הללו נמצא בדברות קדשו של **השל"ה הקדוש** (סידור השל"ה): "וישורר נעימות, קול לו קול אליו, כל אחד ואחד לכבד את ה' מהונו אל תקרא מהונו אלא מגרונו, כי לעת מצוא הוא בשבתות וימים טובים וראשי חדשים, בהגלות מאורות השמים להאיר על הארץ שסימנם **שי"ר**, ולכן בהם להודות ולזמר, ובוה יזכו המקיימים שיהיה חלקם בחיים וחיי עולם הצפון, עין לא ראתה בעלמא דאתי בעולם שכולו ארוך על שולחן ערוך".

ובכח זמירות השבת זוכה האדם אף להגנה נפלאה עד ששמור הוא למעלה מהטבע.

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

עד כמה? ובמה דברים אמורים?
בשעת שחר מוקדמת של ערב שבת הגיעו מכוניות צבא ארצות הברית.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

לכבוד הרב היקר, שלום וברכה!
שמי אלון פז. כיום אני בן 41.
נולדתי והתגוררתי בעיר הוד השרון.

נולדתי כתינוק עם נכות ברגליים. בכל אופן תפקדתי כעצמאי.
הולך כמה צעדים, נוהג, כותב, אוכל מצוין.
לפני כשש שנים, כנכה, נהגתי במכונית תואמת את מגבלותי
ועברתי תאונת דרכים קשה. כתוצאה מהתאונה השתקתי
לחלוטין (!) בכל חלקי גופי. הסרעפת שלי נפגעה ולכן אני
מחובר גם למכונת הנשמה. אין ידיים, אין רגליים, והנשימה,
בחסדי ה' יתברך, בעזרת המכונה, שליחתו הנאמנה.
כיום אני מאושפז בבית החולים הסיעודי "בית רבקה" בפתח
תקוה. בעקבות התאונה שעברתי, אמונתי בבורא עולם
התחזקה עוד יותר. אני מעביר את זמני בלימוד תורה בעזרת
רבנים ואנשים טובים שמגיעים אלי, וגם עם חברים שבאים
לבקר ולארח לי לחברה. חלקם עושים זאת באופן קבוע.
אני שוכב בחדר פרטי וכמעט לא יוצא ממנו. מעסיק את עצמי
בתפילות ובלימוד רוב הזמן. כאן אשתף אתכם בדרך שבה אני
מתמודד עם מצבי, הכוחות שאני שואב מהאמונה שמחזיקה
אותי ונותנת לי את הרצון לחיות ולהמשיך הלאה.
אני מקווה שתחזקו מדברי ותחזקו גם את האחרים.

אדם ממוצע שקורה לו משהו הכי קטן, מיד הוא אומר או זועק:
"בורא עולם! למה דווקא אני? למה זה מגיע לי? מה עשיתי?"
אני לא זוכר שאמרתי מאז התאונה ועד היום "למה" ...
יש רק מלה אחת שאמרתי ואני אומר גם היום "תודה! תודה!
בורא עולם! אם זה מה שבחרת בשבילי, מי אני שאבוא ואתלונן
ואבכה ואכעס עליך? רק אתה יודע מה הכי טוב בשבילי,
נסתרות דרכיך ונפלאים מעשיך! אין עוד מלבדך, אבא
שבשמים, הקדוש ברוך הוא, הכל לטובה".

הוא הבורא, אני הנברא. הוא האבא, אני בנו. הוא המלך, אני
עבדו. הוא המצווה, אני המצווה. אני ממליך אותו בכל לילה
ובכל יום על כל גופי ונשמתי, על העיר שאני נמצא בה, על כל
ארץ ישראל הקדושה, על כל העולם הגדול הזה ועל כל היקום
העצום הזה, כי הוא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. הוא
ברא ויצר את הכל. הוא אחד ואין שני לו! אחד יחיד ומיוחד!
רבון העולמים! הוא שברא ואחראי על הכל! עצום מהיקום!
מהכל! הוא יכול לעשות בי ככל אשר יחליט. מי ומה אני
שאתנגד לו? אני סומך על כל החלטותיו ועל כל מעשיו
בהחלטיות. אדם צריך להבין שיש בורא לעולם, ואין דברים
שמתרחשים סתם. יש חשבונות שמים וצריך לקבל את הכל
בהבנה באהבה ובשמחה, כי אם אתה מאמין בבורא עולם, אז
תסמוך רק עליו ותבטח רק בו.

כמו שאתה יודע לומר לו "תודה" כשטוב לך, אתה צריך לדעת
לומר "תודה" גם כשלא טוב לך. עדיף לסבול, לכאוב ולהיות
בצער, להתנקות, לתקן, להזדכך ולכפר על עוונות בעולם הזה
ולא בעולם הבא, ולהגיע ישר למקום טוב למעלה.

היום אני שוכב בחדר קטן "כמו קופסת גפרורים", מרותק
למיטה מחובר למכונת הנשמה. לא רואה אדמה ולא שמים,
רק אני וארבעה קירות, ואני יודע שאני לא מפסיד שום דבר
בחוץ. העיר גדולה, הארץ גדולה, העולם גדול, אבל אני יודע
שבחוץ הכל גשמיות, תאוות, הבל הבלים, ואני שוכב לי בחדר
ומתבודד עם בורא עולם, מדבר אליו, מבקש ומתפלל עליו, על כל
בני משפחתי ועל כל עם ישראל. אני יודע שכשיגיע יומי, אחרי
מאה ועשרים, אני אקבל פי אלף, פי מיליון, ממה שקבלתי כאן
בעולם הזה. אני לא מפסיד שום דבר! נהפוך הוא, זה שאני
נמצא במצב הזה, זו לא מסכנות, זו זכות! לתקן את כל אשר עלי
לתקן ולכפר על עוונות עם ישראל, מה יותר טוב מזה?

היום אני מבין מה שקשה לאדם בריא להבין: הגוף זה דבר
משני. כל עוד הלב פועם, הראש עובד, העיניים רואות,
האוזניים שומעות, הפה מדבר ואוכל, והנשמה מרוממת, מה
אני צריך יותר מזה? אני לא צריך שום דבר. כי כל עוד אני יודע

שהעולם הזה זמני, החיים זמניים, הגוף הוא זמני, אז ממה יש לי
לדאוג? ממה יש לי לחשוש? ממה יש לי לפחד?
אבא שבשמים, הקדוש ברוך הוא, שומר ומשגיח ודואג לכל
מחסורי. כמו שכתוב בתהילים (כג'): "מַזְמֹר לַדָּוִד ה' רַעִי לֹא
אֶחָסֵר". ברוך ה', טוב לי עם מי שאני, מה שאני ואיך שאני! אין
לי תלונות לבורא עולם- רק תודה! אני מאושר מאוד.

אשאל אותך, אחי יקר: האם אי פעם הערכת את גופך? את האצבע
הקטנה בידך? כשמגרד לך האף, האוזן או במקום אחר, אתה
מרים אותה ומגרד מיד, בלי בעיה, כי הכל מובן מאליו בשבילך.
כאשר לי מגרד האף, האוזן או אבר אחר, אני נאלץ לסבול את זה
דקות ארוכות במקרה הטוב. אין מובן מאליו!

מתי לאחרונה הערכת את כף היד? את היד שלך? כשאתה צמא,
אתה לוקח כוס, ממלא אותה מים, ואז אתה מגיש אותה לפה
ושותה. פעם חשבת והערכת את השרירים, את הגידים, את
העצמות באמצעותם אתה מזיז את היד? אני לא יכול להזיז אצבע.
אני צריך לבקש את עזרת הזולת בשביל שישקו אותי, יאכילו
אותי או יגרדו לי את הגב. אני לא יכול לעשות דבר. אז תגיד
לבורא עולם: "בורא עולם, תודה על הידיים, תודה על שאני יכול
לעשות מה שאני רוצה, איך שאני רוצה, מתי שאני רוצה, כמה
שאני רוצה. תודה בורא עולם!"

האם אי-פעם הערכת את הרגליים שלך? זוג רגליים שמחזיקות
עליהן עשרות רבות של קילוגרמים, אתה עומד מול מדרגות, צריך
לעלות כמה קומות, ואתה אומר לעצמך "אוף, כמה יש לי לעלות".
אתה מתעצל. תגיד לבורא עולם תודה על שיש לך רגליים
בריאות, שאתה יכול ללכת, לעלות מדרגות.

יש אנשים מוגבלים, קשישים, שעד שהם עולים מדרגה ועוד מדרגה
לוקח להם הרבה זמן, ואתה יכול בדילוגים לעלות ללא בעיה. כשאתה
מגיע למעלה, תגיד תודה לבורא עולם. תודה על הרגליים
הבריאות, תודה שזיכית אותי לעלות למעלה.

אין מובן מאליו! אין מובן מאליו! תודה על שאתה מזכה אותי
ללכת לאן שאני רוצה, מתי שאני רוצה, כמה שאני רוצה, ואני לא
זקוק לעזרה של אף אחד. תודה על שזיכית אותי להתקלח, להיות
נקי, להתלבש.

יש אנשים שלא מסוגלים לעשות את זה, מקלחים אותם על
המיטה, כמוני. אני שוכב על המיטה, מונשם, בתוך חדר קטן,
כמעט ולא יוצא ממנו. לא רואה מה נעשה בחוץ. אתה ידידי, יכול
לעמוד מול החלון, להביט החוצה, לשאוף אויר צח.
אתה חייב להגיד: "תודה לבורא עולם! תודה על שאני יכול לנשום
בכוחות עצמי, לראות שמים, לראות שמש, לראות ירח וכוכבים,
לראות עננים, לראות ציפורים, לראות אדמה, לראות עצים, לראות
פרחים, דשא, לחוות את נפלאות הבריאה. זה לא מובן מאליו!"

תעריך את מה שבורא עולם נתן לך. אתה צריך להרגיש אדם
מאושר, שחיים יפים, שבורא עולם אוהב אותך, שהוא זיכה
אותך בגוף בריא בנפש בריאה. עד כאן מכתבו של אלון פז הי"ל.

הרב יעקב (קובי) לוי שליט"א הביא את המכתב הזה באחד מספריו
והוסיף וכתב: אלון פז הוזמן לשאת דברים בפני 1800 מתנדבים של
"עזר מציון". הוא אמר שם: "אתם מביטים עלי. נכה, ללא ידיים,
ללא רגליים. אני בטוח שכולכם מרחמים עלי. אז אני רוצה לומר
לכם: "אל תרחמו עלי! אני מושלם! אני מאושר! ויותר מזה: אם
הקב"ה ישלח אלי איש עשיר, חסון וגבה קומה, עם ידיים חזקות
ורגליים איתנות, ויאמר לי: "אלון, האיש הזה מוכן להתחלף איתך,
הוא ישכב במקומך משותק במיטה ב"בית רבקה" ויקבל את גופך
ואתה תקבל את גופו וממונו, ותהיה כאחד האדם. עשיר, בריא, ויכול
להגיע לכל מקום ולהנות מהחיים. מה שתחליט מקובל עלי".
אני מבטיח לכם שאענה לקדוש ברוך הוא: "לא! אינני מסכים
ומזדוע? כי אתה ריבוננו של עולם, יודע מה הכי טוב בשבילי. ואם
הכי טוב בשבילי זה להיות מרותק למיטה ומשותק, אז אני
מעדיף להמשיך לחיות כך, ותודה על הכל".

תשובה: מכתב מטלטל ומחזק ביותר! מכתב זה מהווה תוכחה
לכל ה'קוֹטְרִים' למיניהם ולנו בתוכם, שלא יודעים להסתפק
ולשמח במה שה' חנן אותנו. אשריך אלון פז היקר. דבריך העניקו
לנו הסתכלות אחרת על החיים. יישר כוחך לעד!
שבת שלום, ישועות מקיפות, חיים טובים וכל טוב.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

מאורי התורה מאירים את אור הפרשה!!!

כתב רבינו יעקב "בעל הטורים" זצ"ל כי "סולם" בגימטריא ממון, וגם גימטריא עוני. ולכאורה יש בזה רמז לאדם שאותו סולם בו מבקש האדם לעלות ולהתעלות, סולם זה עצמו מוצב ארצה בשפלות ובעוני, והוא עצמו ראשו מגיע השמימה בפסגת העושר. אך לכאורה קשה, כי כיצד ייתכן שתהיה כוונת התורה לעושר, וכי פסגת העושר תהיה מכוונה בשם "שמיים"!!! וכי זו פסגת שאיפתו של האדם, לממון והבלי העולם הזה החולף?!

אלא, בגמרא דרשו שהשמיים רומזים לנשמה ולרוחניות והארץ רומזת לגוף ולגשמיות. ומעתה, כוונת התורה היא לרמוז שלאותו ממון, לאותו מטבע יש שני צדדים. יכול אדם להשתמש בממון לצרכי ה"ארץ", כלומר לסיפוק צרכיו הגשמיים ותאוותיו הגופניות, יותר מותרות, יותר ראוותנות, יותר בזבז ונהנתנות. ומאידך גיסא, יכול הוא להשתמש בו בעיקר לצרכי ה"שמיים". לתת צדקות, להוציא מממונו לחינוך הבנים ותלמוד תורה שלהם, לתמוך בהוצאות בית הכנסת והקהילה, הישיבות ושיעורי התורה. ויראה שיהיה עיקר ממונו בבחינת "סולם מוצב ארצה – וראשו מגיע השמימה".

וידע אז כי "מלאכי א-לקים עולים ויורדים בו" דהיינו שכל פרוטה ופרוטה הניתנת לצרכי מצווה, לצדקה ולחסד, לחינוך ולתורה – בוראת פרקליטים ומלצי יושר, עולים להמליץ זכות בעדו ובעד בני ביתו, ויורדים כדי לשמור ולהציל ולעזור ולהושיע. כי גדול כח הצדקה והחסד והתמיכה בתורה ובלימודה, שהאדם אוכל פירותיהם בעולם זה, מלבד הקרן הקיימת לו לעולם הבא!

וזוהו סולם בגימטריא "ממון", כי כסף הניתן לתורה ולחסד הוא ממון העומד לבעלו לעד ולנצח נצחים, וראשו מגיע השמימה. וסולם בגימטריא עוני, שאין עני אלא בדעת. ומי שאין בו דעת לגנוז את רכשו בשמי רום, שהרי בסופו של דבר ייפרד ממנו, בחייו או במותו, הוא העני האמתי!

סיפור עונג שבת לשולחן השבת

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך"!!
[רבי נחמן מברסלב זיע"א]

אל חדרו של הצדיק, רבי אברהם יהושע העשיל המכונה ה"אוהב ישראל" מאפטא, נכנס אחד מחסידיו כשדמעות בעיניו. "רביי... בכה האיש, הדלות ממררת את חיי ואין בכוח בני משפחתי לשאתה עוד. יתפלל הרבי בעדי למען איוושע!" הביט הצדיק אל האיש האומלל הניצב לפניו כה שבור ורצוף. ולבסוף אמר: "הנה, אתן לך מכתב אל אחד מחסידיי, יהודי עשיר, הוא יעניק לך מאתים רובלים על חשבוניי". מיד כתב הרב אגרת אל אותו חסיד ובקשו לבוא לעזרת העני. כשהמכתב בידו, יצא החסיד העני בלב שמח מבית העשיר, הוא ידע אמנם כי דרך ארוכה עליו לעשות עד שיגיע אל אותו עשיר, אך התקווה שבסוף הדרך יושע עודדה והמריצה אותו. סוף סוף הגיע אל בית האיש. הלה קבל את העני בסבר פנים יפות כיאה לשליחו של הרבי. ימים אחדים ישב העני בביתו ונהנה מהכנסת האורחים של העשיר.

משעבר זמן מה החליט המארח לשאול את אורחו מהי מטרת בואו. אז הושיט לו העני את מכתבו של הרבי. למראה המכתב – התרגש העשיר מאוד, הן לא דבר של מה בכך הוא לקבל מכתב אישי מהרבי הקדוש! אך כשפתח את המעטפה וקרא את תוכן האגרת, נעלמו ההתרגשות והשמחה ואת מקומן תפס צער. שכן, אותו עשיר, קמצן מופלג היה, וקשה היה לו להוציא מכיסו מאתים רובלים... פנה איפוא אל העני וביקש ממנו שיסתפק בפחות מכך. "מוכן אני לתת לך חמישים רובל, אבל מאתיים!" אך העני עמד על שלו: "הרבי הקדוש אמר מאתיים, ואני אינני רשאי להפחית מכך. רצונך- מלא בדיוק את צו הרבי, ואם לאו- אלך לדרכי בלא כלום". נפשו של העשיר הקמץ התחולל מאבק עז: מצד אחד, רצה למלא את צו הרבי, אך מצד שני- לא מלאו לבו להוציא סכום שכזה בבת אחת... היה זה מאבק עז, שבסופו גברה ידה של הקמצנות. בלב שבור עזב העני את בית העשיר. אף לא פרוטה אחת היתה ברשותו.... ימים רבים עשה בדרכים עד שהגיע בפחי נפש אל בית הרבי. כולו רועד ובעיניו דומעות שטח באזני הצדיק את כל המוצאות אותו. שמע את הרבי והרגיע את האיש: "אתן לך מכתב אל חסיד אחר. משם כבר לא תשוב ריקם". אותו חסיד, שאליו הפנה הרבי את מכתבו, לא נמנה עם העשירים. רחוק מאוד מכך היה אך מיד כשקבל את המכתב בו מורה לו הרבי לתת מאה רובל לעני, שהרי הכיר הצדיק את מצבו הכספי של האיש, התרגש עד מאוד. כלום דבר שבכל יום הוא זה לקבל מכתב מן הצדיק? פנה אפוא אל העני ואמר לו: "אין בידי כעת סכום עצום שכזה, אך אם תואיל לשבת בביתי ימים אחדים עד אשר אמצא לך את הסכום כולו, אודה לך מאוד". העני ניאות כמובן ומארחו מיד רץ ללוות כספים, למכור מחפצי ביתו וכדומה, העיקר למלא את מצוות הרבי. לא חלפו ימים רבים והעני עזב את ביתו ובאמתחתו מאה רובלים. בינתיים נהפך הגלגל על אותו עשיר שלא מילא את פקודת הרבי. ההצלחה סרה ממנו והוא החל מתרושש. בתוך זמן קצר נותר ללא מאומה, אפילו כסף כדי לקנות מזון לבני ביתו לא היה לו. בלית ברירה יצא העשיר לשעבר לחזר על הפתחים ולקבץ נדבות. מה רב היה סבלו! מה גדול היה בזיונו!

בהיותו נודד בדרכים צץ ועלה לפתע בזיכרונו אותו עני שנשלח אליו בימים הטובים, בפקודת הרבי, אותו עני שסירב הוא לתת לו את מאתיים הרובלים, כמצוות הצדיק.

"בשל כך באה עלי הרעה הגדולה הזו". הבין האיש מיד, וכיוון את דרכו לעבר העיר 'אפטא', כדי לבקש מחילה מן הצדיק. ימים רבים עשה את דרכו, בהרגישו היטב על בשרו את טעמם המר של העוני והנדודים. בהגיעו לאפטא היה שבור ברוחו ורצוף בגופו. עשה דרכו אל חצר הרבי וביקש להיכנס, אלא שמפי הצדיק מאפטא יצאה פקודה: "אל יכנס אלי האיש הזה!" פקודתו של הרבי פגעה בעשיר לשעבר כרעם ביום בהיר. כה גדולים היו כאבו ואכזבתו! בייאושו התיישב בפינת בית המדרש ונתן קולו בבכי מר. מכל רחבי בית המדרש התקבצו סביבו חסידים, מבקשים לדעת מה פשר הבכי. והאיש הודה בפניהם וסיפר להם על חטאו. "בחוצפתי ובעזות פני דחיתי את בקשת הרבי, ועתה מסרב הצדיק לראותני! רחמי החסידים נכמרו עליו, והיו שיעצו לו: "עמוד יומם ולילה תחת חלון חדרו של הצדיק ואל הצדיק ואל תחדל מבכך". קולות הבכי יגיעו לאזני הרבי והוא, בוודאי, ישאל מיהו הבוכה, ואז תיוושע". כלום הייתה לו ברירה, לאיש...? פנה אפוא אל קרבת חלון חדרו של הרבי ומרר בבכי. בלי הפוגה בכה, עד שקולות הבכי הגיעו לאזני הצדיק. "מיהו הבוכה"? שאל הרבי את מקורביו. סיפרו לו שיהו אותו עשיר שירד מנכסיו על כי לא שמע לפקודת הרבי. שקע ה"אוהב ישראל" במחשבות ולבסוף אמר: "יש לערוך דין תורה ביני לבין העשיר". התפלאו המקורבים לשמע דברי הרבי, אך המתינו לראות כיצד ייפול דבר. הגיעו הם, ובית הדין שבין אנשיו היה גם הרב הקדוש מסאוראן, היה נכן לשמוע את המתדיינים. התייצב הצדיק מאפטא לפני הדיינים ופתח ואמר: "טרם בואי לעולם, נגזר עלי משמיים שאהיה עשיר מופלג, אך אני סירבתי לכך, אין לי צורך בממון – כך אמרתי, ואולם הצעתי לחלק את הכסף בין תלמידיי וחסידיי כראות עיני.

בשמיים הסכימו לכך, ואני אכן פירתי את ממוני בין המסתופפים בצלי. אותו עשיר, שסירב לתת מאתים רובלים, היה אף הוא אחד הנהנים מכספי. משמיים הרעיפו עליו שפע כפי בקשתי. ואולם ברגע שסירב האיש להעניק מאתיים רובל מכספי שלי לעני, לקחתי אני – בעליו האמיתיים של כספו – את רכושו, ומסרתיו לחסיד אחר, ראוי יותר, שמילא את פקודתי אף שלא היה ברשותו ממון...."

לשמע דבריו של הצדיק נשתררה דומיה בבית הדין, והעשיר לשעבר, פניו חווור וסמקו לסירוגין. כה כעס על עצמו על שלא הבין כי הכסף אינו אלא פיקדון המסור בידיו... הוא הרעה בעוני וברעב הצפויים לבני ביתו עד סוף ימיהם, ודמעות הציפו את עיניו וזלגו על לחייו... והנה נשמע ברקע פסק הדין: "לעשיר לשעבר אין כל זכות לתבוע את ממונו, שבעצם אינו שייך לו. אך אם יפייס את הרבי – יפעל הרבי מתוך רחמנות, שתהא לו פרנסה ברווח ושוב לא יצטרך לבריות".

ואכן ביקש האיש את מחילתו של הרבי ופייס אותו. לא ארכו הימים ומצבו הכלכלי הוטב. אמנם לא חזר הוא להיות עשיר מופלג כמקודם, אך שוב חיו הוא ובני משפחתו ברווח ובכבוד.

ולומדיה, דעסיק באורייתא תדירא כה"ר ישראל בן-ציון יזדי זצ"ל בן שפּרה ע"ה.

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! "הללויה" !

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לריפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלימה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

בברכת

"והסירותי מחלה מקרבך" !!

הרב משה יזדי

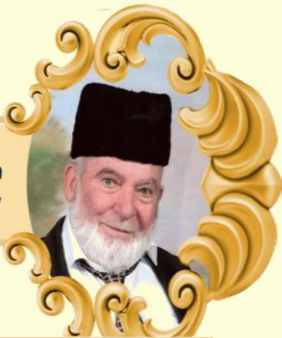
מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר !!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

צדיק וישר הוא !!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

מור אבינו זלה"ה חיזר ואף נהנה מאד להרבות בעניית 'אמן' על כל ברכה שהיא.

עוד בהיותנו ילדים היה מבקש הוא מאיתנו לברך ברכות השחר ואת כל הברכות כולן בקול רם, כדי שיזכה לענות 'אמן'. היו שנים בהן לאחר שהתפלל תפילת מוסף של שבת בבית הכנסת "ישועה ורחמים", היה מזדרז הוא להגיע לבית הכנסת "מוסיוף" ועובר ממניין למניין כדי לענות אמנים על הקדישים ולהוסיף ולומר קדושה וברכו.

באחת השבתות בדרכו ל"מוסיוף" פגשה אותו אלמנה המתגוררת בשכונה, והחלה לספר לו על קשייה בחיים מיום פטירת בעלה. אלמנה זאת התגוררה בביתה לבדה, כך שלא היה לה מי שישמע אותה. כיון שהבחינה בסבלנותו העצומה של מור אבינו זלה"ה, שלא רק ששמע אותה אלא שכדי לתת לה הרגשה טובה, התעניין ושאל שאלות אודות חייה, במשך שעה ארוכה עמד הוא ושוחח איתה והשתדל בכל כוחו לעודדה, עד שבסיום השיחה אמרה היא לו: "תדע לך שעכשיו לאחר ששמעת אותי, אני מרגישה הקלה גדולה מאד בליבי ושיחתנו נתנה לי הרבה כח".

בסיום השיחה חזר מור אבינו זלה"ה הביתה ואמר לאמנו שתחי': "היום לא הספקתי ללכת ל"מוסיוף" כך שלא זכיתי לענות אמנים וקדושה וברכו, כיון ששוחחתי עם אלמנה פלונית וזכיתי לעודד אותה ולחזק את רוחה. ובטוחני שמצווה זו רצויה ואהובה לפני הקדוש ברוך הוא לא פחות מעניית אמנים וקדושה וברכו".

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

'טייפ יומי' שחבל לפספס!!!

שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה מפני הרב משה יזדי שליט"א

בתרומת סך כרצונכם

בארה"ב:

American Friends of Amude

Hashalom, Chase Bank, Account

#3951376025. For donation by

checks please mail to: 1041 S.

Wooster st. #2, LA 90035.

התרומות בארץ ובחו"ל מוכרות לצורכי פטור ממס.

הנכם מביעים תודה ומחזקים את פעולותינו!

אחים יקרים ואהובים!!

זיכרו!

איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או

בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!

והנזהר בכך תבוא עליו ברכה טובה וכל טוב.

צבעים אמיתיים

זמני הדלקת נרות: ירושלים: 16:06 [16:26]	סוף זמן ק"ש: ירושלים: 08:08	מנחה גדולה: ירושלים: 11:53	צאת השבת: ירושלים: 17:18	רבנו-תם: ירושלים: 17:57
תל אביב: 16:22	תל אביב: 8:10	תל אביב: 11:55	תל אביב: 17:20	תל אביב: 17:54
חיפה: 16:13	חיפה: 8:09	חיפה: 11:54	חיפה: 17:18	חיפה: 17:54
אילת: 16:16	אילת: 8:07	אילת: 11:54	אילת: 17:22	אילת: 17:57
באר שבע: 16:24	באר שבע: 8:09	באר שבע: 11:54	באר שבע: 17:21	באר שבע: 17:58

בשערייך

אירועי מלכות בירושלים

חדש

אולם אירועים

מפואר

במרכז ירושלים

עד 150

מקומות ישיבה

לרגל הפתיחה המחודשת

1,200 ₪ לאירוע יום

1,500 ₪ לאירוע לילה

רח' יפו 212 (פינת שרי ישראל) ירושלים

להזמנות ערן: 052-8-90-80-65

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ויברח יעקב"